

Płytki, spoinowanie masami fugowymi

Peter Stemmermann - Tłumaczył Andrzej Machalski

Obecnie do spoinowania posadzek i okładzin ściennych z płytek stosuje się z reguły gotowe, fabrycznie konfekcjonowane masy spoinowe (fugowe). Wśród cementowych mas do spoinowania rozróżnia się masy do spoin najcieńszych i spoin wąskich, spoin szerokich, jak również specjalne masy szybkozastawne.

Oprócz tego glazurnik ma do dyspozycji specjalne masy spoinowe typu "flex". Chodzi tutaj o konfekcjonowane, gotowe masy spoinowe, składające się zwykle z wypełniacza w postaci kredy lub drobnego piasku kwarcowego, cementu i różnych dodatków. Dzięki zawartości środków hydrofobizujących i tworzyw sztucznych, masy typu "flex" wykazują wodoodporność i odporność na brudzenie się. W efekcie ulepszenia dodatkami tworzyw sztucznych osiąga się intensywną przyczepność boczną między masą spoinową a krawędzią płytki. Cementowe masy "flex" są wodoodporne, ale nie mogą jednak zastąpić izolacji przeciwwilgociowej pod ceramiczne płytki tak wewnątrz jak i na zewnątrz budynku.

Wskazówki praktyczne

Masy spoinowe "flex" służą w szczególności do spoinowania okładzin ściennych i posadzek z płytek na zewnątrz budynku, na przykład balkonów, tarasów i elewacji.

Masy spoinowe "flex" są stosowane głównie po zewnętrznej stronie budynku lub też do spoinowania zwartych ceramicznych płytek, jak na przykład mozaiki terakotowej, płytek ciągnionych dzielonych, terakoty i gresów; wykazują one zwykle krótki czas wiązania (muszą być więc stosunkowo szybko zużyte). Sprawia to, że zaszlamowaną powierzchnię posadzki z płytek po lekkim stwardnieniu masy spoinowej można oczyścić gąbką i czystą wodą, bez obawy, że wypłucze się zbyt dużo materiału spoinowego ze spoiny. W ten sposób można uzyskać spoiny równo licujące się z powierzchnią posadzki. Smugi i zabrudzenia na powierzchni płytek dają się nawet po kilku dniach zmyć wodą i miękką gąbką.

Posadzki wyspoinowane szybko twardniejącą masą "flex" można już po krótkim czasie obciążać i po nich chodzić.

Literatura

PN-EN 87:1994. Płytki i płyty ceramiczne ścienne i podłogowe. Definicje, klasyfikacja, właściwości i znakowanie.

Płytki ceramiczne. Aprobaty techniczne (50 numerów) Instytutu Techniki Budowlanej. Katalog 1998, Warszawa.

DIN 18195. Bauwerksabdichtung (Izolacje przeciwwilgociowe budynków).

DIN 18352 VOB Teil C. Fliesen- und Plattenarbeiten (Roboty posadzkarskie przy użyciu płytek i płyt).